

[Nøhr.]

om Hjælp til arbejdsløse, som hvor der er Tale om Hjælp til ældre Mennesker. Hvad man kan naa i denne Retning ved de særlige Love paa disse Omraader, Rigsdagen i denne Tid behandler, Arbejdsløshedsloven, den nye Aldersrentelov og flere, vil efter vor Opfattelse være forstandige Skridt, som vil nedsætte Størrelsen af de Beløb, det er nødvendigt at anvende efter frit Skøn til Kommnehjælp. Men selv om man gennemfører disse Love, er der — det erkender vi — tilbage et alvorligt Problem, idet Kommunekassernes Evne til at udrede Kommnehjælp efter Skøn er begrænset. Der vil opstaa store Vanskeligheder af økonomisk Art, hvis det ikke lykkes at føre den erhvervsmæssige Udvikling ind i et Spor, som i mindre Grad i Fremtiden lægger Beslag paa de offentlige Kasser, men jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal, selv om man erkender, at det er der, paa nogen Maade kan løses ved Venstres eller de Konservatives Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen siger, at det, Venstre tilsigter, er kun at lægge en fastere Ramme for Ydelse af Kommnehjælp, men Spørgsmaalet er jo desværre ikke saa enkelt, at det kan løses ved, at man lægger en mere fast Ramme. Individuelle Forskelligheder griber ind og maa gribe ind, og det er vist ikke muligt paa nogenlunde fast Grund at sige andet om Spørgsmaalet i Øjeblikket, end at det lader sig ikke løse saa let som ved de Ændringsforslag, Venstre og de Konservative har stillet, men at Administration og Lovgivning utvivlsomt i Fremtiden vil føle sig opfordret til at have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet.

Endelig vilde jeg paa Foranledning gøre en Bemærkning, som jeg gerne vil have frem nu, skønt den i og for sig henhører under Behandlingen af Folkeforsikringslovsforslaget. Jeg vil opfordre den højtærede Socialminister til, hvis det er muligt, at forsøge at fremskynde Invalidertestens Arbejde med de mange Tilfælde, den skal skønne over, thi naar det varer for længe med Afgørelsen af de enkelte Spørgsmaal, betyder det jo, at Kommunerne kommer til at staa i Forskud med betydelige Beløb.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at man stemmer for de af Socialministeren stillede Ændringsforslag og stemmer imod de af Det konservative Folkeparti og Venstre stillede.

Alfred Jensen: Vi havde ventet en anden Betænkning fra Udvalget end den, vi har faaet. Ved Udvalgsbehandlingen af

flere Love har vi set, at der er foretaget betydelige Ændringer i de forelagte Lovforslag, Ændringer, som var bedre, end vi kunde have ventet efter de forelagte Lovforslag, og det var derfor ikke ubegrundet, om vi haabede, at der netop ved Udvalgsbehandlingen af denne Lov, Loven om offentlig Forsorg, der har været ude for saa megen Kritik og saa mange Anker, var fremkommet Ændringer af et andet Omfang, end Tilfældet har været. Det er imidlertid ikke sket.

De Ændringer, som Udvalgsflertallet indstiller til Godkendelse, har vi ikke noget at indvende imod, og med Hensyn til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag kan vi paa 2 Undtagelser nær sige, at dem maa vi stemme imod, fordi de dels gaar ud paa, at der ikke skal ske nogen Ændring i Forsorgsloven, og dels gaar ud paa at forringe Mulighederne for at yde Hjælp til de trængende, hvorved de bevirker, at endnu flere vil blive berøvet Valgretten. Men de af Mindretallet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag under Nr. 16 og 17 om at give Mælk enten til nedsat Pris eller gratis til mindre bemidlede Folks Børn kan vi stemme for. Vi mener, det er berettiget, og vi tager imod den hvilken som helst Udbygning eller Forbedring, der tilbydes.

Da Flertallets Ændringsforslag maa betragtes som utilstrækkelige, har vi stillet 7 Ændringsforslag. Vi mener ikke, at vi dermed har fremført alle de Ændringer, som vi anser for ønskelige i den sociale Forsorgslov, men vi har taget de mest nødvendige, de mest paatrængende Ændringer.

Det første er et Ændringsforslag til § 25 i Forsorgsloven. § 25 bestemmer jo, at der ikke kan foretages Udbetaling af Understøttelse gennem private eller offentlige Institutioner, men kun gennem de sociale Udvalg. Ved den Tilføjelse, vi her foreslaar, gives der Mulighed for, at Fagforeningerne i Fremtiden kan faa Ret til at udbetale Understøttelsen og i det hele taget være behjælpelige ved Administrationen af Socialhjelpen. Det har tidligere, i 1921—22, været saadan, at Fagforeningerne var behjælpelige med Administrationen af Hjælpkassens Udbetalinger. Fagforeningerne foretog Kontrol, udleverede Skemaerne, ekspederede dem videre til Hjælpkassen og foretog Udbetalingen, medens Hjælpkassen naturligvis undersøgte, om Trangen var til Stede, om de givne Oplysninger var rigtige. Det, vi foreslaar her, er, at der mellem Socialudvalgene, Kommunalbestyrelsen og de anerkendte Arbejdsløshedskasser kan træffes Aftaler om, at Fagforeningerne faar Lov til